

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 143/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 101/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. **o d m i e t a** ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 12. marca 2009 doručené podanie MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“) z 9. marca 2010 označené ako „*Doplnenie ústavnej sťažnosti zo dňa 30. 10. 2009*“. Z kontextu sťažovateľom pripojenej sťažnosti z 30. októbra 2009 (ďalej aj „pôvodná sťažnosť“) v spojení s jej doplnením z 9. marca 2010 vyplýva, že sťažovateľ svojím podaním opätovne namieta porušenie svojho

základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 101/2004, predmetom ktorého je rozhodovanie o zaplatenie sumy 24 177 Sk s príslušenstvom, v ktorom sťažovateľ vystupuje v procesnom postavení žalovaného.

Sťažovateľ v podaní iba uviedol:

„Sťažovateľ namieta porušovanie základného práva garantovaného čl. 6 ods. 1 – Dohovoru – právo na spravodlivé súdne konanie, keď bol zatiahnutý do súdneho konania ako účastní násilne bez pasívnej legitimacy. Ako účastník konania mala byť S., a. s., u ktorej bol D. B. poistený, žaloba mu prišla po 4 rokoch a niekoľkých mesiacoch od autonehody a vec mala byť premlčaná. Ale to by Okresný súd Bratislava II musel dodržiavať morálku a česť.

Dôkaz o postúpení odvolania odvolaciemu súdu KS BA po 4 rokoch zbytočných prieťahov je relevantným dôkazom o porušovaní čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. “

Lustráciou konaní v registri ústavného súdu bolo zistené, že 3. novembra 2009 mu bola doručená sťažnosť sťažovateľa z 30. októbra 2009, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 16 C 101/2004. Predmetná sťažnosť bola podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu odmietnutá jeho uznesením sp. zn. IV. ÚS 412/09 z 10. decembra 2009 (ďalej aj „uznesenie ústavného súdu z 10. decembra 2009“) v časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti a v časti pre nedostatok právomoci ústavného súdu. Predmetné uznesenie ústavného súdu bolo sťažovateľovi doručené 8. januára 2010.

Keďže podanie sťažovateľa z 9. marca 2010 bolo ústavnému súdu doručené po rozhodnutí ústavného súdu vo veci jeho pôvodnej sťažnosti, bolo zaevidované ako nová vec pod sp. zn. Rvp 499/2010. Ústavný súd však pri prerokovaní veci vychádzal aj z obsahu pôvodnej sťažnosti a v kontexte všetkých súvislostí ho vyhodnotil ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd zistil, že touto sťažnosťou sa sťažovateľ domáhal opätovne vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 101/2004, pričom od rozhodnutia o jeho skoršej sťažnosti (o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením z 10. decembra 2009) sa podmienky nezmenili.

Aj napriek uvedenej skutočnosti bola už 12. marca 2010 ústavnému súdu doručená ďalšia sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie rovnakých základných práv (okrem základného práva podľa čl. 47 ods. 2 ústavy), postupom toho istého orgánu verejnej moci, v tej istej veci a v takmer rovnakom časovom období. V tejto súvislosti ústavný súd zastáva názor, že v danom prípade ide o vec, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením z 10. decembra 2009. Obdobie troch mesiacov, ktoré uplynulo od predchádzajúceho rozhodnutia ústavného súdu v tejto veci do doručenia ďalšej sťažnosti sťažovateľa, považuje ústavný súd za krátkodobé, a ako také neumožňuje, aby danú sťažnosť mohol vyhodnotiť ako návrh spĺňajúci podmienku prípustnosti s prihliadnutím na § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd na základe uvedených skutočností opierajúc sa o svoje rozhodnutie sp. zn. IV. ÚS 412/09 z 10. decembra 2009 sťažnosť odmietol pre jej neprípustnosť.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami, ktoré sťažovateľ v sťažnosti uviedol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. marca 2010